

¹Azután azt mondta az ÚR Mózesnek: Faragj két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat! Én pedig majd felírom a táblákra azokat az igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél. ²Reggelre légy készen! Aztán jöjj fel reggel a Sínai-hegyre, és állj ott elem a hegy csúcsán! ³Ne jöjjön fel veled senki, ne is mutakozzék senki az egész hegyen, se juhok, se marhák ne legeljenek a hegy tövében! ⁴Faragott tehát Mózes két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat, majd korán reggel fölment a Sínai-hegyre, ahogyan megparancsolta neki az ÚR, és kezében vitte a két kőtáblát.

⁵Ekkor leszállt felhőben az ÚR. Mózes pedig odaállt mellé, és segítségül hívta az ÚR nevét. ⁶Elvonult előtte az ÚR, és ezt mondta: Az ÚR, az ÚR irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! ⁷Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétet. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat és a fiak fiait is három, sőt négy nemzedéken át.

⁸Mózes sietve a földig hajolt, leborult, ⁹és ezt mondta: Ó, Uram, ha elnyertem jóindulatodat, járj közöttünk, Uram! Mert bár keménynyakú nép ez, bocsásd meg mégis bűnünket és vétkeinket, és tégy tulajdonoddá bennünket!

Isten szövetsége hűséget követel

¹⁰Az ÚR pedig ezt mondta: Én most szövetséget kötök. Olyan csodákat teszek egész néped előtt, amilyenek nem történtek sehol a földön, egyetlen nép között sem. Meglátja majd az ÚR tetteit az egész nép, amely között vagy, mert veled együtt félelmetes dolgokat fogok véghezvinni.

Kedves Testvéreim!

Nyolcadik osztályos voltam, amikor a szüleim beíratk társastánc tanfolyamra. Az első óra azzal telt, hogy megtanultunk néhány alapvető viselkedési szabályt. Ez elég hasznosnak bizonyult, mert kiderült számomra, hogy például a köszönés, nem egy haszontalan dolog. Természetesen addig is tudtam köszönni, hiszen a szüleimtől is megtanultam, mert el is mondták, amikor találkoztunk valakivel, hogy köszönjek. Csak ugye, miért én köszönjek, ha egyszer nem is velem beszélgetnek? Meg egyébként is, mit köszönjek?

Az óvodában, iskolában is megtanultuk, és énekelve kórusban mondtuk: „jóóónaapoot kíííváánook”. De azért mondtuk, mert kellett. Azután, megtanultam, hogy a köszönésnek vannak szabályai: például az, hogy a fiatalabb előre köszön az idősebbnek, a férfi a nőnek. Ha belépünk valahova, akkor köszönünk. Ha nekünk köszönnek, akkor viszonzuk azt.

A következő lépés a bemutatkozás. Kinek kell bemutatkozni? Természetesen annak, akit nem ismerünk, mondhatnánk. De ez csak egy a sokféle bemutatkozás közül. Mert én például rendszeresen bemutatkozom a gyerekeimnek, vagy a feleségemnek. Nem arra kell gondolni, hogy reggel mikor felébredek, akkor látom, hogy egy csomó idegen fekszik az ágyamban, és sorra mindegyikkel keztem fogok és bemutatkozom: Üdvözlöm, nagyon örülök, hogy megismerhetem, Hokker Zsolt vagyok. De, ha mondjuk a szobában vannak zárt ajtónál, akkor be szoktam kopogni, ők megkérdezik: ki az, én pedig bemutatkozom: apa vagyok. Természetesen itt nem a nevemet mondom, hanem azt a különös ismertetőjelet, ami hozzájuk kapcsol. Vagy be szoktam mutatkozni a telefonba is, akkor is, ha ismerőssel beszélek. Ez szerintem elég fontos, hiszen nem látom azt a másikat. Főleg, ha nincs elmentve a száma. Gyakran megesik, hogy valaki felhív, elfelejt bemutatkozni, vagy feltételezi, hogy láttam, hogy ki hív, de én nem láttam és elkezd az illető beszélni, de fogalmam sincs, hogy ki az. A múltkor is volt egy ilyen: Hívnak, felveszem: halló, Hokker Zsolt vagyok. Szia Zsolt! Hányra is beszéltük meg a találkozót? Milyen találkozót? Tudod, hogy megyek hozzád. Gondolkodtam kicsit, de mivel nem ismertem fel a hangját és általában több találkozóim is szokott lenni, ezért inkább visszakérdeztem: ki vagy? Mondta a keresztnevét az illető. Én pedig mondtam az időpontot. Csak miután letettük a telefont, néztem meg a naptáramat, és kiderült, hogy vele nem is beszéltem meg találkozót. Akkor jöttem rá, hogy egy másik ugyanolyan keresztnevű illetővel kellett volna találkoznom egy másik időpontban. Természetesen visszahívtam, és tisztáztuk a dolgot.

A köszönés, bemutatkozás tehát egyáltalán nem haszontalan dolog.

Az alapvető viselkedési szabályok óránk véget ért. De miért is beszéltem ennyit erről. Azért mert mai igénkben egy találkozásra olvasunk. Még hozzá egy nem is akármilyen találkozásra. Mózes a Sínai-hegyen találkozik Istennel.

Akik itt voltak a múlt héten is, azok tudják, hogy akkor a tízparancsolatról volt szó. Amikor a zsidó népet kihozta Isten Egyiptomból, akkor a Sínai-hegy lábánál szövetséget kötött velük: én Istenetek leszek, ti az én népem lesztek. Rendben van? Rendben – válaszolták erre a nem mindennapi felkérésre. És, hogy tényleg rendben legyen, ezért Isten felállít 10 alapvető szabályt. Nem sokat, csupán 10-et. Miután elmondta, le is írja, és Mózes megkapja ezt fent a hegyen két kőtábla formájában. Csakhogy, miközben ő fent időzik, a nép

lent egy aranyborjút készít, mert azt hitték Mózes meghalt, Isten pedig elhagyta őket. De megérkezik Mózes kezében a kőtáblákkal, látja az aranyborjút, dühös lesz, és a földhöz vágja a 10 parancsolat kőbe vésett változatát.

Isten pedig kijelenti: ³*Bemégy a tejjel és mézzel folyó földre, de én nem megyek veled, mert keménynyakú nép vagy, és elpusztítanálak az úton.*

Aztán Mózes és a nép mégis kikönyörgik Istentől, hogy mégis maradjon velük. Mózes pedig ezt mondja Istennek: ¹³*Ha valóban elnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hogy megismerjelek téged, és hogy elnyerjem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped!* ¹⁴*Az ÚR így felelt: Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek?* ¹⁵*Mózes erre mondta neki: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket!* ¹⁶*Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped elnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén.*

Isten ezek után ajánlja fel, hogy Mózes találkozhat vele.

Ekkor kéri meg Mózeset – ahogyan azt alapigénkben olvastuk – *Faragj két kőtáblát, az előbbiekhöz hasonlókat! Én pedig majd felírom a táblákra azokat az igéket, amelyek az előbbi táblákon voltak, amelyeket összetörtél.*

Mi történik itt valójában?

Valami olyasmi, mintha egészen eddig a pontig Mózes és Isten telefonon beszélgettek volna egymással. Nem találkoztak, Mózes sohasem találkozott Istennel, de beszélt vele rendszeresen. Azt olvassuk a bibliában, hogy felhőben. Isten a felhőből beszélt Mózesnek. Felhő takarta el őt Mózes és a nép szemei elől. Isten már többször bemutatkozott ebbe a „felhő telefonba” Mózesnek és a népnek. De most eljött a találkozás pillanata. A találkozásé, ami egészen más, mint a telefonos kapcsolat. Ugyan Mózes csak Isten hátát láthatja, mert ha az arcát is látná, akkor meg kellene halnia, de mégiscsak találkoznak.

Hogyan történik ez a találkozás?

⁵*Ekkor szállt felhőben az ÚR. Mózes pedig odaállt mellé, és segítségül hívta az ÚR nevét.* ⁶*Elvonult előtte az ÚR, és ezt bemutatkozott: Én vagyok az ÚR*

Olyan ez, mint titkos ügynökök találkozója egy kávézóban. Leülnek egymásnak háttal, látják is egymást meg nem is, de így már tudnak személyesen is beszélgetni. Így beszélgethet Mózes Istennel. És Isten felfedi magát. Bemutatkozik Mózesnek. Eddig csak telefonon, most személyesen is. Az Úr vagyok. De nem csupán ezt mondja, hanem elmondja azt, hogy mit kell tudni róla. Bemutatkozik nem csupán a nevével, hanem elmondja, hogy ki ő.

Amikor megkérnek, hogy mutakozzam be, akkor mindig a szerint mondok valamit magamról, hogy ki kérdez. Ha az óvodában kérdezik akkor Hanga vagy Dani apukája vagyok, ha a templomba, akkor lelkészként mutakozom be. Épp mire van szükség. Ettől még mindkettő én vagyok, de akkor épp az a rész válik fontossá.

Amikor Isten Mózesnek bemutatkozik, akkor 13 tulajdonságot mond magáról. Ez nem minden – maga a 13-as szám is ezt jelzi egyébként – de éppen elég arra, amire kell, amire Mózesnek és a népnek szüksége van, hogy megismerje Istent.

Az ÚR, - először is a neve, ami nem egyszerűen név, hanem azt is tartalmazza, hogy ő az, akivel Mózes az égő csipkeborkor takarásában találkozott. Ő a „vagyok, aki vagyok”. Olyan ez, mikor úgy mutakozom be a gyerekeimnek, hogy Apa vagyok.

az ÚR irgalmas – itt jönnek azok a tulajdonságok, amire éppen akkor a zsidó népnek szüksége volt. Irgalmas, hiszen nekik is megirgalmazott, annak ellenére, hogy aranyborjút készítettek, hogy elfordultak tőle, hogy büntetést érdemelnének.

és kegyelmes – A kegyelem még ennél is több. A kegyelemben benne van az, hogy nem azért mert bármit is tettek, hanem mert ő azt akarja. Kegyelmet kapni azt jelenti, hogy annak ellenére, hogy megérdemlem mégis megbocsát.

Isten! – Ez nem az Úr neve, hanem a rangja. Az a rang, amely feljebb emeli őt mindennél és mindenkinél. Ő Isten, ő a világ és benne az ember teremtője, ezért tud kegyelmes és irgalmas lenni.

Türelme hosszú, - ha nem így lenne, akkor nagy bajban lennének. Én alapvetően türelmes vagyok, de azért napi egyszer így is simán ki tudok akadni a gyerekeimre, akik mindent elkövetnek, hogy saját magukat sodorják veszélybe. Mert miért kell felmászni a szekrényre, magadra rántani a lámpát, ugrálni az ágyon...

Isten türelmes. Türelmes annak ellenére, hogy mindaz, amit tesz az ember már régen ki kellett volna, hogy akassza.

szeretete nagy – Ő szerető Isten, sőt ő maga a szeretet. Hogy mennyire nagy az ő szeretet, azt majd később Jézusban mutatja meg.

és hűsége nagy – Nem fordít hátat, annak ellenére sem, hogy megcsalják őt, hogy elfordulnak tőle. Ő hűséges marad. Már kimondta, hogy szeret, és ez a szeretete soha nem szűnik meg.

⁷*Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át*, - arról már volt szó, hogy irgalmas. Ezer nemzedék – szűken számolva is 40 000 év, de itt inkább azt jelenti, hogy örökké. Örökké irgalmas marad, azokhoz, akik engedik ezt neki.

megbocsátja a bűnt, - Isten egyik legfontosabb tulajdonsága. Megbocsátja a bűnt – a tőle való elfordulást.

a hitszegést – ami, a más istenekhez fordulás,

és vétket. – ami a mindennapos egymás ellen elkövetett bűneinket jelenti.

És végül, két kevésbé pozitív, de tulajdonság, amely azonban egy szóval magyarázható:

Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait is három, sőt négy nemzedéken át. Nem hagyja büntetés nélkül, mert nem hagyhatja, hiszen igazságos is. Megbüntet, mert ha nem tenné, akkor nem lenne igazságos. De Isten igazságos, megbüntet, és hordozni is kell a bűneink büntetését.

Csakhogy, amit Mózes csak megsejtett, amit Mózes csak hátulról láthatott, azt Isten teljesen nyilvánvalóvá tette.

Mert ő eljött erre a földre, emberré lett, és Jézus Krisztusban szemtől szembe bemutatkozott, már nem csak a zsidó népnek, hanem minden embernek, mindenkinek: neked is és nekem is. Mindezeket a tulajdonságokat megmutatta elmondta, sőt ennél még tovább is ment. Mert Jézus azért halt meg, hogy elszenvedje a bűneink büntetését.

Jézusban, az ő keresztjében mutatkozik be igazán az Isten.

Ő az, aki a mi számunkra: *irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy!*⁷ *Megtartja irgalmát ezer nemzedéken át, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül...* de tegyük hozzá, elszenvedi helyettünk a büntetést. Ilyen Istenünk van. Ő köszönt neked, mi a válaszd rád? Elfordítod a fejed, vagy visszaköszönsz. A köszönésnek vagy egy nagyon hasznos tulajdonsága: Kapcsolatot létesít a másikkal. Ahol pedig kapcsolat létesül, ott beszélgetés is lesz, ahol pedig beszélgetés, ott megismerik egymást. Ahol pedig megismerik egymást barátság, életre szóló kapcsolat születik. Isten erre az életre szóló kapcsolatra vágyik veled: köszönj vissza neki!